

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران عشايری در مرتع چهل کمان استان خراسان رضوی

* فهيمه على ميرزايی *، بهاره بهمنش **

امين محمدى استادکلایه *** محمدرضا شهرکى ****

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۳/۱۹ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۱۱/۲۴

چکیده

دستیابی به تجربیات و اطلاعات نهفته و غیر مستند یکی از راهکارهای ارزشمند بازیابی سنت‌هایی می‌باشد که به صورت غیرمکتوب و در خطر نابودی هستند. هدف از این تحقیق، شناسایی گیاهان دارویی مورد استفاده بهره‌برداران عشايری و جمع‌آوری اطلاعات عشاير مرتع چهل کمان در مورد اندام‌های دارویی و نحوه استفاده از آن‌ها و همچنین، بیماری‌های قابل درمان با این گیاهان و در واقع مطالعه اتنوبوتانی و اتنوفارماکولوژی گیاهان دارویی مورد استفاده عشاير منطقه می‌باشد. ثبت پاورها و اطلاعات بومی عشاير

* دانشجوی کارشناسی ارشد مرتع داری دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبدکاووس.

f.alimirzaee70@gmail.com

behmanesh@gonbad.ac.ir

*** استادیار گروه مرتع و آبخیزداری دانشگاه گنبدکاووس.

aminmohammadi.gku@gmail.com

**** استادیار گروه مرتع و آبخیزداری دانشگاه گنبدکاووس.

m.rshahraki@yahoo.com

***** کارشناس ترویج اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان کلستان.

به صورت گفتگو به هر دو شیوه مصاحبه در محل زندگی عشاير و مصاحبه مشارکتی در محل رویشگاه گیاهان انجام شد. مصاحبه‌شوندگان به روش گلوله برخی انتخاب شدند. هم‌زمان با مصاحبه مشارکتی، از طریق پیمايش‌های صحرايی، نمونه‌های هرباریومی از گیاهان مرتع چهل‌كمان برداشت و بر اساس منابع معتبر گیاه‌شناسی شناسایی شدند. برای هر گیاه دارویی، نام علمی، خانواده، نام محلی، اندام مورد استفاده، خاصیت درمانی رایج و همچنین، شیوه تهیه و مصرف دارویی گیاهی تدوین شد. شاخص‌های فراوانی نسبی و ارزش استفاده برای هر یک از گیاهان دارویی محاسبه شدند. در منطقه مورد مطالعه ۵۱ گونه دارویی متعلق به ۲۶ تیره گیاهی شناسایی شد که پژوهیت‌ترین خانواده‌های گیاهی مربوط به *Lamiaceae* و *Asteraceae* با ۷ و ۶ گونه بوده است. یافته‌ها نشان داد بیشترین فراوانی از گیاهان دارویی با ۵۲/۹۴ درصد برای درمان بیمارهای گوارشی کاربرد دارند. بالاترین میزان ارزش استفاده متعلق به گونه‌های آویشن و زیره سیاه برابر با ۰/۶۶ بود. با توجه به بالا بودن اهمیت گیاهان دارویی مرتع چهل‌كمان، نتایج این تحقیق و پژوهش‌های علمی آن، می‌تواند زمینه‌های مناسبی را برای توسعه دانش فیتوشیمی و تولید داروهای گیاهی فراهم آورد.

واژه‌های کلیدی: گیاهان دارویی، عشاير، مصاحبه مشارکتی، روش گلوله

برخی، مرتع چهل‌كمان

مقدمه

دانش بومی بخشی از فرهنگ منحصر به فرد هر سرزمین است که از طریق تجربه حاصل شده و به مرور به بخشی از فرهنگ اجتماعی و تولیدی آن جامعه تبدیل شده است (فروزه و همکاران، ۱۳۹۳). مرتع علاوه بر نقشی که به عنوان ارزش حفاظتی، تفریجگاهی، تولید علوفه، محیط‌زیست، منبع ژنتیکی و غیره دارد، از نظر تولید گیاهان دارویی و صنعتی از جایگاهی ویژه برخوردار هستند. در مرتع طبیعی گونه‌های فراوانی

با خواص دارویی یافت می‌شوند که غنی از متابولیت‌های ثانویه هستند. در واقع گیاهان دارویی به عنوان ذخایر طبیعی هستند که نوع، تعداد و تنوع گونه‌های گیاهی بر اساس شرایط و موقعیت جغرافیایی هر منطقه متفاوت است (مرفع و همکاران، ۱۳۹۴). غنی بودن فلور گیاهان ایران و نیز فرهنگ و دانش غنی استفاده از گیاهان دارویی و وجود علاقه و دانش استفاده از گیاهان دارویی در بین اقوام مختلف کشور و توجه به این که در مکان‌های مختلف، برای استفاده از گیاهان دارویی آداب و رسوم و روش‌های متفاوتی وجود دارد، مطالعه گیاه‌شناسی سنتی، روش‌های ارزشمندی را برای یافتن گیاهان دارویی جدید و داروهای گیاهی عرضه می‌دارد (ایران‌منش و همکاران، ۱۳۸۹).

اتنوبوتانی و یا گیاه قوم‌شناسی به مطالعه چگونگی استفاده افراد یک قوم و بومی یک منطقه از گیاهان موجود در آن منطقه می‌پردازد. با توجه به این که اتنوبوتانی یا دانش بومی گیاهی، ارزش محلی اطلاعات سنتی را به صورت استفاده منطقی از طبیعت تفسیر می‌نماید؛ بنابراین، جمع‌آوری اطلاعات و دانش اهالی بومی یک منطقه می‌تواند نقش مهمی را در جهت تولیدات گیاهی ایفا نماید. از این‌رو، بررسی، شناسایی، حفظ و نگهداری گونه‌های گیاهی، به‌ویژه گونه‌های دارویی مفید و نادر توسط مردم بومی و محلی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (عباسی و همکاران، ۱۳۹۱). در واقع؛ اتنوبوتانی، مستندسازی اطلاعات سنتی به منظور بهره‌برداری منطقی از منابع و حفاظت مؤثر از تنوع زیستی و اطلاعات فرهنگی می‌باشد. به‌طوری‌که، تبد و جلیلیان (۱۳۹۴) معتقدند، که اتنوبوتانی به مطالعه و بررسی چگونگی استفاده افراد یک قوم، یک فرهنگ و یا یک ناحیه خاص از گیاهان بومی موجود در آن منطقه می‌پردازد که دانش حاصل از این مطالعات می‌تواند برای سایر محققان ارزش فراوان داشته باشد. اتنوفارماکولوژی نیز به عنوان ابزاری برای استخراج دانش بومی استفاده از گیاهان به‌ویژه به صورت دارو با هدف تولید محصولات تجاری جدید، عمل می‌کند. با توجه به تنوع پوشش گیاهی ایران و نیز منابع محلی و علمی متعددی که در زمینه پزشکی سنتی از دیرباز به‌جامانده

است، این مطالعات می‌تواند راهکارها و دستاوردهای ارزشمندی را برای یافتن گیاهان دارویی جدید و داروهای گیاهی ارائه نماید (شریفی فر و همکاران، ۱۳۹۲).

مطالعه انتوفارماکولوژی می‌تواند به شناخت داروهای جدید و نیز جلوگیری از نابودی دانش نهان و شهودی در نزد فرهنگ‌های گوناگون کمک نماید. بهیان‌دیگر، با توجه به این که اطلاعات سنتی درباره گیاهان، اساس تولید محصولات و داروهای طبیعی طبی جدید است و از طرفی، افراد سالخورده و مسن دارای اطلاعات مفیدی درباره خواص دارویی این گیاهان هستند و با مرگ این افراد، بخشی از این دانش سنتی، به سرعت نابود می‌شود، بنابراین ثبت و ضبط این اطلاعات ضروری می‌باشد (شریفی فر و همکاران، ۱۳۸۹). به طوری‌که، تکلهایمانوت^۱ (۲۰۰۹) معتقد است مستندات دانش مردم بومی در استفاده و مدیریت گیاهان دارویی و تولید داروهای گیاهی نقشی اساسی دارد. نظر به اهمیت داروهای گیاهی به عنوان داروهای طبیعی و ضرورت مطالعه دانش و آگاهی مردم نسبت به نقاط قوت درمان سنتی با استفاده از گیاهان دارویی که کمترین عوارض جانبی را در مقایسه با داروهای شیمیایی دارند؛ شناسایی گیاهان دارویی مورد استفاده مردم بومی منطقه مورد مطالعه، ضروری به نظر می‌رسد. همچنین با توجه به این که مطالعه دانش بومی عشاير در استفاده‌های سنتی از گیاهان و بخصوص به صورت مصارف درمانی بسیار پراهمیت است، در این راستا، تحقیق حاضر به شناسایی گیاهان دارویی و دسته‌بندی دانش بومی استفاده از آن‌ها در بین عشاير مراجع چهل‌کمان استان خراسان رضوی می‌پردازد.

پیشینه تحقیق

زیرایی و همکارانش (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان «انتوفارماکولوژی گیاهان دارویی جلگه دشتستان در منطقه زیرراه (توز) استان بوشهر»، با مصاحبه از ۲۹ نفر آگاه بومی

1. Teklehaymanot

در منطقه، ۴۹۴ گونه گیاه دارویی از ۲۲ خانواده را شناسایی کردند. گیاهان چشم بعیض (Capparis spinosa)، سیاه‌دانه (Ducrosia anethifolia Bioss) و گزنه (Urtica dioica) بالاترین فراوانی ثبت نسبی را از خود نشان دادند. شایع‌ترین کاربرد دارویی گیاهان به ترتیب برای بیماری‌های گوارشی، بیماری‌های زنان و زایمان و بیماری‌های پوستی بود.

در راستای تحقیقات قلی پور و همکاران (۱۳۹۳) در زمینه اتنوبوتانیکی گیاهان دارویی دهستان زارم رود نکا در استان مازندران، ۶۴ گونه گیاهی دارویی در قالب ۵۱ جنس و ۳۴ تیره شناسایی شدند که برای درمان بیماری‌های مختلف مورد استفاده قرار گرفته‌اند. تیره‌های Lamiaceae و Rosaceae به ترتیب با ۹ و ۷ گونه به ترتیب بالاهمیت‌ترین تیره‌های کاربردی منطقه محسوب می‌شوند. بیشترین موارد مصرف گیاهان دارویی منطقه به ترتیب در درمان ناراحتی‌های دستگاه گوارش، گردش خون و دفع ادرار مشاهده شده است. بر اساس منابع علمی موجود، ۱۶ گونه گیاه دارویی با کاربرد جدید در این منطقه شناسایی گردید.

بر اساس نتایج خدایاری و همکاران (۱۳۹۳) در شمال شرق استان خوزستان، ۱۷۴ گونه گیاه دارویی متعلق به ۶۵ تیره گیاهی، جمع‌آوری و شناسایی گردید و نتایج نشان داد که به ترتیب: Asteraceae با ۲۲ گونه، Apiaceae با ۲۰ گونه، Fabaceae با ۱۶ گونه گیاهی از بیشترین کاربرد داروسازی برخوردار بودند و بیشترین موارد به ترتیب در زمینه رفع مشکلات گوارشی، تنفسی، سیستم ادراری و کاهش قند و چربی خون مشاهده شد.

یافته‌های تحقیقات دولتخواهی و قربانی نهوجی (۱۳۹۲) که به بررسی معرفی گیاهان دارویی پرمصرف شهرستان دشتستان در استان بوشهر با تأکید بر کاربرد سنتی پرداخته بودند، ۸۵ گونه دارویی متعلق به ۷۰ جنس و ۳۹ خانواده را در منطقه شناسایی کردند. بیشترین فراوانی در خانواده کاسنی (Asteraceae) با ۱۰ گونه و سپس خانواده

نعمائیان (Lamiaceae) با ۸ گونه و بزرگ‌ترین جنس نیز جنس سدر (*Ziziphus*) با ۶ گونه گزارش گردید. بیشترین کاربرد نیز برای درمان بیمارهای گوارشی مشاهده شد. نتایج تحقیقات پنگال^۱ و همکاران (۲۰۱۰) در منطقه هاریانا^۲ کشور هند، نشان داد که مردم ۵۷ گیاه دارویی را مورد استفاده قرار می‌دهند که متعلق به ۵۱ جنس و ۳۵ خانواده بودند که برای درمان بیماری‌های مختلف مورد مصرف قرار گرفته‌اند. یافته‌ها حاکی از آن است که مردم از ۱۹ گیاه دارویی در درمان مارگزیدگی استفاده می‌کنند. نتایج تحقیقات دولتخواهی و نبی پور (۱۳۹۳) با موضوع «بررسی انتو بوتانی گیاهان دارویی حوزه آبریز شمال شرقی خلیج فارس»، نشان می‌دهد که در این حوزه ۷۰ گونه گیاه دارویی متعلق به ۳۷ خانواده و ۶۲ جنس حضور دارند. از میان ۳۷ خانواده گیاهی شناسایی شده در این حوزه، خانواده کاسنی با ۷ گونه پر جمیعت‌ترین خانواده و جنس بارهنگ با ۴ گونه بزرگ‌ترین جنس در حوزه مورد مطالعه می‌باشد. بیشترین گیاهان دارویی در منطقه در درمان بیماری‌های گوارشی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

الام^۳ و همکاران (۲۰۱۱) در مطالعه‌ای بر روی جوامع محلی منطقه بونر در کشور پاکستان، ۱۴۱ گونه گیاهی مورد شناسایی قرار دادند. در این بین بیشتر گیاهان دارویی مورد استفاده از نوع فورب‌ها بودند که به ترتیب بر اساس بیشترین فراوانی از کل گیاه، برگ، ساقه و پوست استفاده شده است. این در حالی است که مردم منطقه بیشتر از خانواده بقولات استفاده می‌کنند.

محمود و همکاران (۲۰۱۲) در مطالعه‌ای بر روی گیاهان دارویی منطقه کشمیر کشور پاکستان، ۶۱ گیاه دارویی متعلق به ۴۰ خانواده را مورد شناسایی قرار داده‌اند. بومیان، داروهای گیاهی مورد استفاده را به ترتیب از برگ، ریشه، ساقه، میوه و پوست تهیه می‌کنند.

-
1. Panghal
 2. Haryana
 3. Alam

مهواسن^۱ و همکاران (۲۰۱۳) در مطالعه‌ای در آفریقای جنوبی، ۱۶ گونه دارویی از ۷ خانواده و ۱۴ جنس را بعد از مصاحبه با ۳۰ درمانگر ستی، مورد شناسایی قرار دادند. نتایج نشان داد که مردم اغلب از درختان (با ۵۶/۳ درصد) و گیاهان خانواده بقولات و همچنین به ترتیب فراوانی از ریشه، برگ، پوست، کل گیاه و گل، در درمان بیمارها استفاده نموده‌اند. یافته‌ها حاکی از آن بود که بیشتر درمانگرها برای درمان بیماری‌ها، گیاهان دارویی را بیشتر به صورت جوشانده استفاده می‌کنند.

فروزه و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی با عنوان «جمع‌آوری و بررسی اتنوبوتانی منتخبی از گیاهان استان کهگیلویه و بویر احمد» بیان داشته‌اند که، عشاير مراتع ديلگان از تمام گیاهان جمع‌آوری شده استفاده‌های متعدد خوراکی و دارویی داشتند، به طوری که از ۷۰ گونه مورد مطالعه، از هشت گونه استفاده خوراکی و تقویتی داشتند و به هفت گونه، هم استفاده خوراکی و هم دارویی نسبت می‌دادند و برای سایر گونه‌ها مصارف دارویی و بهداشتی قائل بودند.

روش شناسی

معرفی منطقه

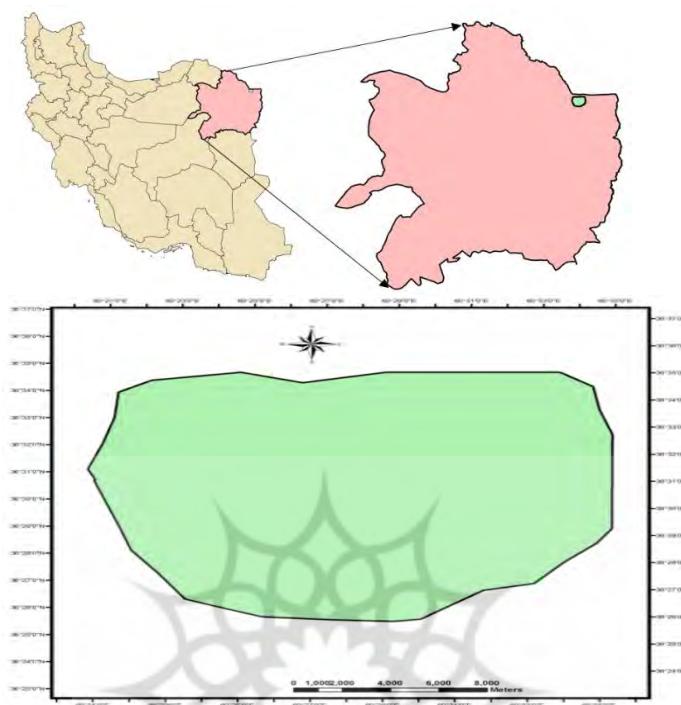
منطقه موربدبررسی مرتع چهل کمان واقع در شهرستان سرخس، بخش مرکزی، دهستان خانگیران به مساحت ۴۷۴۹ هکتار و در فاصله ۳۵ کیلومتری شمال غرب مرزداران در مسیر جاده سرخس قرارگرفته است. طول جغرافیایی آن ۶۰ درجه و ۲۰ دقیقه تا ۶۰ درجه و ۳۵ دقیقه و عرض جغرافیایی آن ۳۶ درجه و ۲۵ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۳۵ دقیقه قرار دارد (شکل ۱). از شمال به اراضی چشمه دوزخه و چشمه شورها، از جنوب به کوه‌های شرتوخان دوکوهی، از شرق به چشمه شورها و چشمه تلخ و از غرب به اراضی چهارچوب بند محدود است. همچنین حداکثر ارتفاع ۱۲۰۰ متر، حداقل ارتفاع

۱۶۴ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

۵۰۰ و ارتفاع متوسط منطقه ۷۹۹/۶ متر می‌باشد (مهندسین مشاور دلتاسازه سناباد، (۱۳۸۹).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی مرتع چهل کمان در استان خراسان رضوی و ایران

متوسط بارندگی برای ارتفاع متوسط ۷۹۹/۶۱ متری منطقه ۲۱۱/۲ میلی‌متر بارش سالانه محاسبه می‌گردد و میانگین دمای سالانه منطقه ۱۴/۸ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. گونه‌های اصلی منطقه شامل، جگن (*Carex stenophyla*), چمن پیازی (*Poa Bulbosa*) و درمنه (*Bromus tectorum*), علف پشمکی (*Artemisia kopedaghensis*), گل گندم (*Alyssum bracteatum*) و قدومه (*Centaurea virgate*) می‌باشند.

بیشتر بهره‌برداران منطقه دارای ساختار عشايری بوده و مسلمان بوده و دارای مذهب شیعه و از طایفه براوانلو هستند. شغل اصلی آنها دامداری بوده و از این طریق تأمین معیشت می‌کنند. گوسفند و بز بیشترین انواع دام بهره‌برداران عشايری را شامل می‌شوند. طول دوره چرا طی یک نوبت از اول زمستان به مدت ۱۱۰ روز برابر یکم

دی‌ماه لغایت ۲۰ فروردین سال بعد است و تنها در هنگام قشلاق در فصول سرد سال و محدوده زمانی مجاز چرا در منطقه چهل کمان به سر می‌برند و به هنگام بیلاق به کوه‌های هزار مسجد و شهرستان قوچان کوچ می‌کنند. عشاير منطقه شامل حدود ۱۰۰ خانوار و دارای ۸۷۶۵ واحد دامی هستند (مهندسين مشاور دلتاسازه سناباد، ۱۳۸۹).

جامعه آماری و نحوه انتخاب آن‌ها

جمعیت مورد مطالعه در بخش دانش بومی گیاهان دارویی حدود ۱۰۰ خانوار از بهره‌برداران عشايری مراعع چهل کمان می‌باشند. جمع‌آوری اطلاعات در بین آن‌ها با استفاده از روش گلوله برفی^۱ انجام شد. نمونه‌گیری گلوله برفی روشی از نمونه‌گیری غیر احتمالی، برای موقعي است که واحدهای مورد مطالعه به راحتی قابل‌شناسایی نباشند، بهویژه هنگامی که این واحدها بسیار کمیاب یا بخش کوچکی از یک جامعه خیلی بزرگ را تشکیل می‌دهند. در این روش محقق پس از شناسایی یا انتخاب اولین واحد نمونه‌گیری از آن برای شناسایی و انتخاب دومین واحد نمونه‌گیری استفاده یا کمک می‌گیرد. به همین ترتیب واحدهای دیگر نمونه شناسایی و انتخاب می‌شوند. بنابراین اولین بهره‌بردار عشايری با حضور محقق در منطقه مورد مطالعه توسط سایر بهره‌برداران تأیید و به عنوان مصاحبه‌شونده نخست انتخاب گردید. به طوری که مصاحبه‌شونده اول، فرد مصاحبه‌شونده دوم را انتخاب می‌کند. مصاحبه‌های محقق تا جایی ادامه یافت که با پاسخ‌های تکراری مواجه شد. در نهایت ۳۰ نفر از بهره‌برداران عشايری که ۹ نفر آن‌ها زن و ۲۱ نفر نیز مرد بودند، انتخاب و با آن‌ها مصاحبه شد و اطلاعات آن‌ها ثبت و ضبط گردید (جدول ۱). مصاحبه از پراستفاده‌ترین تکنیک‌های پژوهش‌های کیفی است. در این تحقیق از سه شیوه مصاحبه ساختارمند^۲، نیمه

1. Snowball Sampling
2. Structured

ساختارمند^۱ و عمیق^۲ بر اساس شرایط مصاحبه‌شوندگان استفاده گردید. محقق برای شروع مصاحبه از روش ساختارمند بهره گرفته است. به طوری که سؤالی را با ساختار از قبل طراحی شده ارائه داده و مصاحبه‌شونده در ارتباط با مباحثت کاربردی گیاهان دارویی مطالبی را ارائه داده است. محقق برای تکمیل اطلاعات تحقیق از سؤالاتی که در حین مصاحبه برای آن پیش می‌آمد، با مطرح کردن به صورت باز، از مصاحبه‌شونده می‌خواست تا هر چه در ارتباط با آن موضوع دانش و آگاهی دارد بیان کند. در برخی مواقع نیز محقق برای درک بهتر مطالب و همچنین رفع ابهامات پیش‌آمده از مصاحبه‌های عمیق‌تر بهره گرفته است. به بیان دیگر، در این زمان محقق برای توضیح و تفسیر بیشتر اطلاعات گیاهان دارویی معرفی شده توسط خبرگان، سطح مصاحبه‌ها را عمیق‌تر کرده است. مصاحبه‌ها در دو سطح مرکز در اترافقگاه عشاير و حضور در مراتع انجام شد. ضمن مصاحبه از خبرگان در مراتع، به صورت راهپیمایی و همراه با عشاير به جمع‌آوری نمونه‌های گیاهی اقدام شد که این امر دقت شناسایی گیاهان دارویی منطقه مورد مطالعه را توسط کارشناسان و متخصصان بالاتر برداشت. به بیان دیگر، همزمان با فصل رویش و بهره‌برداری از گیاهان دارویی، با افراد با تجربه محلی به مراتع رفته و ضمن مشاهده و شناسایی گیاه و همچنین نمونه‌برداری از آن، درباره نام محلی، نحوه جمع‌آوری، زمان جمع‌آوری، قسمت‌های قابل استفاده، نحوه مصرف و در صورت امکان سایر مصارف و کاربردهای گیاه موردنظر سؤالات پرسیده شد و فیش‌برداری انجام شد. بعد از اتمام مصاحبه‌ها و تکمیل پرسشنامه‌ها، نمونه‌های گیاهی برداشت شده از مراتع بر اساس شیوه‌های رایج در گیاه‌شناسی خشک و سپس برای شناسایی علمی به هر باریوم گیاهی دانشگاه گنبدکاووس منتقل شدند.

1. Semistructured
2. Depth Interviews

جدول ۱- لیست اسامی آگاهان بومی و مصاحبه‌شونده در تحقیق

ردیف	نام و نام خانوادگی	سن	تحصیلات
۱	حمدید علوفی	۴۰	ابتدایی
۲	حجت داغستانی	۴۵	ابتدایی
۳	حسین صلاتینی	۵۰	بی‌سواد
۴	شعبانعلی عباس زاده براؤانلو	۵۵	بی‌سواد
۵	حشمت داغستانی	۴۰	ابتدایی
۶	سهراب کوهستانی	۴۵	ابتدایی
۷	گل محمد داغستانی	۴۰	ابتدایی
۸	محمد شجاعی	۵۰	بی‌سواد
۹	محمد کریمی	۳۸	سیکل
۱۰	شاه حسین داغستانی	۵۵	ابتدایی
۱۱	منصور توپکانلو	۴۰	ابتدایی
۱۲	برات محمد قائمی توپکانلو	۵۰	بی‌سواد
۱۳	اسکندر جمیلی	۴۰	ابتدایی
۱۴	محمد صلاحیان	۳۵	سیکل
۱۵	برزو توپکانلو	۳۰	سیکل
۱۶	حسینعلی اکبری باقری	۵۰	ابتدایی
۱۷	حسنعلی محمودی	۴۰	ابتدایی
۱۸	محمد رحیم شجاعی	۵۰	ابتدایی
۱۹	حسن جمیلی توپکانلو	۴۰	ابتدایی
۲۰	یدالله کوهستانی	۶۰	بی‌سواد
۲۱	اسدالله صلاحی	۵۵	بی‌سواد

سیکل	۴۳	حیات داغستانی	۲۲
ابتدايی	۵۵	گلپر داغستانی	۲۳
دیپلم	۳۰	شهربانو شجاعی	۲۴
سیکل	۳۵	مرضیه فرهاد پور	۲۵
سیکل	۳۷	صدیقه پرهیزی	۲۶
ابتدايی	۵۰	زهرا علفی	۲۷
بی‌سواد	۶۰	گل بی‌بی شعبانی	۲۸
سیکل	۳۰	زهرا توپکانلو	۲۹
سیکل	۴۰	مریم کریمی	۳۰

آنالیز اطلاعات اتنوفارماکولوژیک گیاهان دارویی

اطلاعات اتنوفارماکولوژیک در ابتدا به صورت گزارش کار^۱ و ترکیبی از فرد آگاه بومی (I)، کاربرد گونه گیاه (S) و گروه کاربردی (U) توسط محقق انجام گرفت. در این تحقیق فراوانی ثبت^۲، فراوانی ثبت نسبی^۳، درصد فراوانی ثبت^۴ و تعداد کاربرد^۵ برای هر گیاه به شرح زیر ثبت گردید:

فراوانی ثبت (FC)؛ فراوانی ثبت به شمار افراد آگاه بومی که کاربرد گونه گیاهی را بیان کرده باشند، گفته می‌شود (مهواسن و همکاران، ۲۰۱۳). به عنوان مثال ۶ نفر از خبرگان عشايری مصاحبہ‌شونده، گیاه آویشن یا همان آنخ را به عنوان گیاه دارویی معرفی کردند. بنابراین فراوانی ثبت برای گیاه آویشن، عدد ۶ است.

شاخص فراوانی نسبی ثبت (RFC) که این شاخص با فرمول $FC = FC / N$ محاسبه شده که در آن $FC =$ فراوانی ثبت نسبی، $N =$ تعداد کل

-
1. Use Report
 2. Frequency of Citation
 3. Relative Frequency of Citation
 4. Percentage Frequency of Citation
 5. Number Of Use

مصاحبه‌شونده‌ها می‌باشد و تعداد خبرگانی که یک‌گونه گیاهی (FC یا فراوانی ثبت) را معرفی کرده‌اند تقسیم بر تعداد کل خبرگان مصاحبه‌شونده ($N=30$) (پارتبهیان^۱ و همکاران، ۲۰۱۶) می‌شوند. به بیانی دیگر، فراوانی ثبت نسبی از تقسیم فراوانی ثبت بر تعداد کل مصاحبه‌شوندگان به دست می‌آید. مقدار فراوانی ثبت نسبی بین صفر برای زمانی که فردی گیاهی را معرفی نکرده باشد و یک برای هنگامی است که همه مصاحبه‌شونده‌ها یک گیاه را معرفی کرده باشند (تاریدو و پاردو-دی-سانتایانا^۲). به عنوان مثال اگر گیاه آویشن توسط ۶ فرد بومی معرفی شده باشد، فراوانی ثبت نسبی آن از تقسیم ۶ بر ۳۰ (تعداد کل افراد مصاحبه‌شونده) به دست می‌آید.

درصد فراوانی ثبت (PFC) برای محاسبه شاخص درصد فراوانی ثبت هر گیاه با فرمول $PFC = (FC / N) \times 100$ ، کافی است فراوانی ثبت نسبی بر اساس فرمول فراوانی ثبت در عدد ۱۰۰ ضرب شود (مادیکیزلا^۳ و همکاران، ۲۰۱۲).

ارزش استفاده (UV)^۴ ارزش استفاده گیاه، نشان‌دهنده اهمیت نسبی گیاهان شناخته شده در سطح محلی است. این شاخص با استفاده از فرمول $UV = \sum_{i=1}^{N} \frac{U_i}{N}$ محاسبه می‌شود (گازانتو^۵ و همکاران، ۲۰۰۵ و پارتبهیان و همکاران، ۲۰۱۶) که در آن U_i ارزش استفاده گیاهان، N تعداد استفاده‌ها یا کاربردهایی است که هر خبره برای هر گونه بیان کرده است و i تعداد کل مصاحبه‌شونده‌ها است.

یافته‌ها

بر اساس نتایج بدست‌آمده از تحقیق، ۵۱ گونه گیاهی دارویی متعلق به ۲۶ خانواده و ۴۹ جنس شناسایی شد. از این تعداد ۸ گونه متعلق به ۷ جنس و ۳ خانواده تک‌لپه‌ای و

-
1. Parthiban
 2. Tardio and Pardo-de Santayana
 3. Madikizela
 4. Use Value
 5. Gazzaneo

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۷۱

بقیه متعلق به دولپهای ها بوده‌اند. جدول ۲ لیست گونه‌های دارویی منطقه مورد مطالعه را به همراه مشخصات اکولوژیکی آن‌ها و همچنین در جدول ۳ نیز مشخصات گیاهان دارویی بر اساس دانش بومی بهره‌برداران عشايری ارائه شده است.

جدول ۲- مشخصات اکولوژیکی گیاهان دارویی منطقه مورد مطالعه

ردیف	نام علمی	نام فارسی	نام محلی	آوانگاری	نام تیره	فرم رویشی	پراکنش اکولوژیکی	زمان جمع آوری
۱	<i>Peganum harmala</i>	اسپند	سپنج	<i>Sepanj</i>	<i>Zygophyllaceae</i>	بوته	هموار، شیب‌دار	اوخر بهار
۲	<i>Anthemis nobilis L</i>	بابونه	بابونه	<i>Babuneh</i>	<i>Asteraceae</i>	علفی	هموار، شیب‌دار	اواسط بهار
۳	<i>Achillea wilhelmi</i>	بومادران	بومادران	<i>Bumadaron</i>	<i>Asteraceae</i>	علفی	هموار، شیب‌دار	اواسط بهار
۴	<i>Erysimum schnostylum</i>	خاکشیر	خاکشیر	<i>Khakshir</i>	<i>Brassicaceae</i>	بوته	شیب‌دار	اواسط بهار
۵	<i>Bunium persicum</i>	زیره سیاه	زیره سیاه	<i>Zireh-kuhi, Zireh-siah</i>	<i>Apiaceae</i>	بوته	شیب‌دار	اوخر بهار
۶	<i>Hypecum pendulum</i>	شاهتره	شاهتره	<i>Shahtareh</i>	<i>Papaveraceae</i>	علفی	کم شیب	اواسط بهار
۷	<i>Lallemandia royleana Benth</i>	بالنگو	بالنگو	<i>Malangun, Balangun</i>	<i>Lamiaceae</i>	علفی	شیب‌دار	اواسط بهار
۸	<i>Ziziphora tenuio</i>	کاکوتی	کاکوتی	<i>Kakuty</i>	<i>Lamiaceae</i>	بوته	کم شیب، شیب‌دار	اوایل بهار
۹	<i>Heracleum persicum Desf.ex Fischer</i>	گلپر	گلپر	<i>Golpar, Atel-Batel</i>	<i>Apiaceae</i>	بوته	شیب‌دار	اوایل خرداد
۱۰	<i>Spinaci oleracea L</i>	اسفناج کوهی	اسفناج	<i>Esfna jkohi</i>	<i>Chenopodiaceae</i>	علفی	هموار، شیب‌دار	اواسط بهار

۱۷۲ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

اوایل بهار	هموار، شیبدار	علفی	<i>Malvaceae</i>	<i>Nanchoch, Nankalagh</i>	نان چوج، نان کلاخ	پنیرک	<i>Malva neglecta</i>	۱۱
اواسط بهار	کم شیب	علفی	<i>Scrophulariaceae</i>	<i>Golbidi</i>	گل بیدی	خرگوش ک	<i>Verbascum songaricum</i>	۱۲
بهار	شیبدار، هموار	بوته	<i>Polygonaceae</i>	<i>Ghasni</i>	قَسَنی	هفت بند	<i>Polygonum aviculare</i>	۱۳
اواسط بهار	شیبدار، هموار	علفی	<i>Convolvulaceae</i>	<i>Pichak</i>	پیچک	پیچک	<i>Convolvul ns leiocalycin us</i>	۱۴
اواسط بهار	شیبدار	علفی	<i>Poaceae</i>	<i>Sondum, Ferang</i>	سُندوم، فرانگ	علف پشمکی	<i>Bromus tectorum</i>	۱۵
اواسط بهار	شیبدار	بوته	<i>Lamiaceae</i>	<i>Anokh, Avishan</i>	آنخ، آویشن	آویشن	<i>Thymus transcaspic us</i>	۱۶
اواسط بهار	هموار، شیبدار	بوته	<i>Asteraceae</i>	<i>Terkh</i>	ترخ	درمنه کوهی	<i>Artemisia aucheri</i>	۱۷
اواسط بهار	شیبدار	علفی	<i>Lilaceae</i>	<i>Piyazak</i>	پیازک	پیازکوهی	<i>Allium oschaninii</i>	۱۸
اواسط بهار	کم شیب	بوته	<i>Solanaceae</i>	<i>Kermasho</i>	کرماشو	بنگ دانه	<i>Hyoscyam us pusillus</i>	۱۹
اواسط بهار	هموار	علفی	<i>Poaceae</i>	<i>Panjehkala gh</i>	پنجه کلاخ	مرغ، شیل کیبر	<i>Cynodon dactylon</i>	۲۰
اواخر بهار	شیبدار، هموار	بوته	<i>Fabaceae</i>	<i>Kharshotor</i>	خارشتر	خارشتر	<i>Alhagi comelerum</i>	۲۱
اواسط بهار	شیبدار، هموار	بوته	<i>Fabaceae</i>	<i>Sebeskak</i>	سِبِسکاک	یونجه	<i>Medicago sativa</i>	۲۲
اواسط بهار	کم شیب، هموار	بوته	<i>Apiaceae</i>	<i>Bumadaron</i>	بومادران	بومادران	<i>Achillea millefolium</i>	۲۳
اواسط بهار	شیبدار	بوته	<i>Chenopodiaceae</i>	<i>Salmeh, Salmak</i>	سلمه، سلمک	سلمه تره	<i>Colchicum album</i>	۲۴
اواسط بهار	شیبدار، کم شیب	علفی	<i>Asteraceae</i>	<i>Gol-Bapo</i>	گل بپو	کنگر صحرایی	<i>Cirsium arvense</i>	۲۵

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۷۳

۲۶	<i>Ixilirion tataricum</i>	خیارک	گل خیار	<i>Gol-Khiar</i>	<i>Amaryllidaceae</i>	بوته	شیب‌دار	اوخر بهار
۲۷	<i>Stachys setifera</i>	چای کوهی	چای کوهی	<i>Chay-Kuhı</i>	<i>Lamiaceae</i>	بوته	شیب‌دار، کم شیب	اوایل بهار
۲۸	<i>Adonis vernalis</i>	چشم خرس	گل هوش	<i>Gol-Hush</i>	<i>Ranunculaceae</i>	علفی	شیب‌دار، کم شیب	اواسط بهار
۲۹	<i>Ferula galbaniflua Boiss</i>	باریجه	بوروجه، آنغوزه	<i>Borojeh, Anghuzeh</i>	<i>Apiaceae</i>	بوته	شیب‌دار	اوایل تاسبستان
۳۰	<i>Gagea lutea</i>	نجم طلائی	ریش بزی	<i>Rishbozi</i>	<i>Liliaceae</i>	بوته	شیب‌دار	اواسط بهار
۳۱	<i>Tamarix serotina</i>	گر	گر	<i>Gaz</i>	<i>Tamaricaceae</i>	درختچه	هموار، کم شیب	اواسط بهار
۳۲	<i>Heliotropium lasiocarpum</i>	آفتاب پرست	گل زرد، گل سفیدک، بلقیس	<i>Gol-Zar, Gol-Sefidak, Belgheys</i>	<i>Boraginaceae</i>	بوته	شیب‌دار	اواسط بهار
۳۳	<i>Acropitilon repens</i>	تلخه	تلخه، تلخک	<i>Talkheh, Talkhak</i>	<i>Asteraceae</i>	بوته	شیب‌دار، هموار	بهار و تاسبستان
۳۴	<i>Astragalus persicus</i>	گون	گلک	<i>Golek</i>	<i>Fabaceae</i>	بوته	شیب‌دار	بهار و اوایل تاسبستان
۳۵	<i>Chenopodium album</i>	سلمک	سلمه شتری	<i>Salmeh-Shotori</i>	<i>Chenopodiaceae</i>	بوته	شیب‌دار	بهار
۳۶	<i>Reseda aucheri</i>	ورث	دانارگ	<i>Danarag</i>	<i>Residaceae</i>	بوته	کم شیب	بهار
۳۷	<i>Alyssum bracteatum</i>	قدومه	کریه	<i>Kryah</i>	<i>Brassicaceae</i>	بوته	شیب‌دار	اواسط بهار
۳۸	<i>Lepidium latifolium</i>	موچه	شبوشک	<i>Shoboshak</i>	<i>Brassicaceae</i>	بوته	کم شیب، هموار	اواسط بهار
۳۹	<i>Sanguisorba minor</i>	توت رویاهی	قرنیچ	<i>Gheznish</i>	<i>Rosaceae</i>	بوته	شیب‌دار، هموار	اواسط بهار
۴۰	<i>Teucrium polium</i>	کلپوره	کلپوره	<i>Kalporeh</i>	<i>Lamiaceae</i>	بوته	شیب‌دار، هموار	اواسط بهار

۱۷۴ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

اواسط بهار	شیب‌دار، هموار	علفی	<i>Compositae</i>	<i>Baghombar</i>	باُقمبر	شنگ	<i>Tragopogon collinus</i>	۴۱
اواسط بهار	شیب‌دار	بوته	<i>Ranunculaceae</i>	<i>Kabrag</i>	کبرگ	زبان در قفا	<i>Delphinium zalil Ait</i>	۴۲
اواخر بهار	شیب‌دار	بوته	<i>Capparidaceae</i>	<i>Alaf-Mar, Alaf-Rubah</i>	علف مار، علف رویاه	علف مار	<i>Capparis spinosa</i>	۴۳
اواسط بهار	شیب‌دار، هموار	بوته	<i>Asteraceae</i>	<i>Ezbot</i>	ازبوت	شکرتیغال	<i>Echinops robustus</i>	۴۴
اواسط بهار	شیب‌دار	علفی	<i>Lamiaceae</i>	<i>Henreg</i>	هِنرگ	مریم‌گلی	<i>Salvia limbata</i>	۴۵
اواخر بهار	شیب‌دار	بوته	<i>Cyperaceae</i>	<i>Uyarsalam</i>	اویار سلام	آویار سلام	<i>Cyperus longus</i>	۴۶
اواسط بهار	شیب‌دار	بوته	<i>Euphorbiaceae</i>	<i>Mashireh</i>	مشیره	شیرسگ	<i>Euphorbia helioscopia</i>	۴۷
اواسط بهار	شیب‌دار	علفی	<i>Liliaceae</i>	<i>Sir-Kohi</i>	سیرکوهی	سیرکوهی	<i>Allium kopetdagense</i>	۴۸
بهار و تابستان	شیب‌دار	علفی	<i>Lamiaceae</i>	<i>Podineh, Poneh</i>	پودینه، پونه	پونه	<i>Mentha longifolia</i>	۴۹
اواسط بهار	شیب‌دار	علفی	<i>Poaceae</i>	<i>Patrok</i>	پتروک	پنجه کلاح	<i>Digitaria sanguinalis L</i>	۵۰
اواسط بهار	شیب‌دار، کم شیب	علفی	<i>Liliaceae</i>	<i>Katkati</i>	کتکتی	سریش	<i>Eremurus spectabilis</i>	۵۱

پرستال جامع علوم انسانی

جدول ۳- مشخصات گیاهان دارویی بر اساس دانش بومی عشاير منطقه مورد مطالعه

ردیف	نام فارسی	اندام مصرفی	کاربرد محلی	نحوه استفاده	نوع مصرف	مقدار مصرف	وضعیت مصرف	سایر مصارف
۱	اسپند	دانه، سرشاخه	ضدغوفونی محل زندگی، رفع چشم‌زخم، درمان قند خون	دود حاصل از سوزاندن دانه باعث ضدغوفونی هوا، ۱ مشت از دانه آن را با ۲ لیوان آبی جوشانیم به اندازه که ۱ لیوان آب باقی بماند.	روزی یک لیوان	دودکردنی، جوشانده	خشک و تازه	تغذیه دام
۲	بابونه	گل	تب بر، درمان گلودرد و سرفه، سرماخوردگی، نرم‌کننده سینه	۲ مشت از گل را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم و به اندازه یک لیوان در ظرف باقی بماند.	قبل خواب ۱ لیوان	جوشانده، دمکرده	خشک و تازه	تغذیه دام
۳	بومادران	برگ، سرشاخه‌های گل‌دار	درمان دل درد، دل‌پیچه، اسهال، زیاد کننده شیر مادر، درمان دل‌دردهای عادت ماهیانه، به عنوان سبزی آش سبزی از برگ آن در غذا	۲ مشت از گل را در ۲ لیوان آب می‌جوشانیم به اندازه ۱ لیوان در ظرف باقی بماند و به عنوان سبزی آش استفاده می‌شود ولی به میزان کمتر که آش تلخ نشود.	روزی ۲ بار	جوشانده، دمکرده،	خشک و تازه	تهیه غذا
۴	حاشکشیر	اندام هوایی، دانه	گرمی مزاج، درمان سرفه، چاشنی، نرم‌کننده سینه	یک مشت از دانه آن را با ۱ لیوان آب جوش دم می‌کنیم.	روزی ۲ لیوان	دمکردنی، جوشانده	خشک و تازه	تهیه غذا
۵	زیره سیاه	دانه، برگ‌ها	درمان دل درد،	۲ مشت دانه را در	روزی ۲	جوشانده،	خشک و	تهیه

۱۷۶ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

غذاء چرای دام	تازه	لیوان	دم کرده	۲ لیوان آب می‌جوشانیم به اندازه ۱ لیوان آب باقی بماند در ظرف.	سردي مراج، عفونت زنانه، چاشنی، زياد، کننده شير مادر، منظم کردن عادت ماهيانه	و ساقه‌های جوان		
-	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده	۲ مشت از برگ و گل خشک شده را با ۲ لیوان آب می‌جوشانيم.	درمان دل درد، دل پيچه، درمان اسهال و تب	اندام هوایي	شاهراه	۶
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۱ بار	خشک شده، تازه	۳ دانه آن را در چشم قرار مي‌دهند، خاصيت ضد عفونی دارد و اگر شیء خارجی داخل چشم باشد خارج می‌کنند.	نرم کننده سینه، درمان سرفه، ضد عفونی چشم، چاشنی	دانه، برگ	بالنگو	۷
-	خشک و تازه	بعد غذا ۱ لیوان	دم کرده، پودر، جوشانده	۲ مشت از برگ خشک شده آن را با ۲ لیوان آب می‌جوشانيم. برگ خشک شده را پودر و در ماست و دوغ از آن به عنوان طعم دهنده استفاده می‌شود.	نرم کننده سینه، درمان سرفه و دل پيچه، گلودرده، چاشنی	اندام هوایي	کاكوتی	۸
-	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده، دم کردنی، دود کردنی	از دود آن برای ضد عفونی هوا، قاشق از برگ آن را در ۲ لیوان آب می‌جوشانيم.	درمان نفخ و معده درد، دل پيچه ضد عفونی هوا	برگ	گلپر	۹
تهیه غذا	خشک و تازه	با توجه به مقدار	جوشانده، خام،	نصف تاس برگ خشک شده را	مقوی بدن، درمان کم خونی، سبزی	برگ، ساقه	اسفناج	۱۰

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۷۷

		موردنیاز	خشک شده	به عنوان سبزی در آش می‌ریزند و همچنین می‌توان با ۲ لیوان آب جوشاند و با روغن تفت داد و به عنوان غذا مصرف کرد.. برگ خام را نیز می‌توان به عنوان سبزی خوراکی مصرف کرد.	خوراکی			
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۲ بار	جوشانده	۳ مشت از دانه را در ۲ تاس آب می‌جوشانیم، جوشانده آن را برای شستشوی بدنش به کار می‌برند، و هم از جوشانده برگ و دانه برای گلودرد مصرف می‌کنند.	درمان عفونت زنانه و عفونت بدن، درمان سرفه و گلودرد	دانه، برگ	پنیرک	۱۱
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده	۱ مشت از گل آن را ۲ لیوان آب می‌جوشانیم، به اندازه ۱ لیوان در ظرف یاقی بماند.	درمان دل درد، سرفه، سرماخوردگی، گلودرد	برگ، گل	خرگوش ک	۱۲
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۲ لیوان	جوشانده	۱ مشت برگ خشک شده را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم.	درمان ترش معده، درمان دل درد و اسهال	برگ، گل	هفت بند	۱۳
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده	۱ مشت برگ خشک شده آن را	درمان یبوست، درمان دل درد و	برگ، ساقه	پیچک	۱۴

۱۷۸ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

					با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم.	دل‌پیچه			
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	خام، جوشانده		۱ مشت از گل آن را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم به اندازه ۱ لیوان در ظرف باقی بماند.	درمان ترش و پوده، درمان نفخ و اسهال	اندام هوایی	علف پشمکی	۱۵
تهیه غذا	خشک و تازه	روزی ۲ لیوان	دم کردنی، جوشانده		۱ مشت برگ خشک شده را در ۱ لیوان آب جوش دم می‌کنند و بعد از نیم ساعت استفاده می‌کنند.	مداوای سرفه، سرماخوردگی، چاشنی غذا، دردهای عادت ماهیانه، معده درد	برگ	آویشن	۱۶
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده		۱ مشت برگ را در ۲ لیوان آب می‌جوشانیم، ۱ مشت برگ را پودر و با نصف لیوان آب استفاده می‌کنند.	درمان دل درد، دل‌پیچه، اسهال	برگ	درمنه کوهی	۱۷
تهیه غذا، چرای دام	خشک و تازه	با توجه به مقدار موردنیاز طبع غذا	خشک شده، تازه		ساقه و پیاز آن را به صورت تازه و خشک می‌توان به عنوان مزه دار کردن غذا استفاده کرد. به عنوان سبزی خوارکی نیز می‌توان استفاده کرد.	سبزی خوارکی و معطر کننده	ساقه، ریشه	پیازکوهی	۱۸
-	خشک و تازه	روزی ۲ مرتبه	پودر		یک مشت از دانه خشک شده آن را پودر می‌کنند و بر روی دندان	دندان درد، ضد عفونی دهان، درد را کم می‌کند.	دانه، برگ	بنگ دانه	۱۹

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۷۹

				می‌گذارند که ضد عفونی و درد را کم می‌کنند.				
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۲ لیوان	جو شانده، خشک شده،	یک مشت ریشه خشک شده را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم که آب باقی مانده به اندازه ۱ لیوان بماند.	درمان معده درد، دل پیچه، اسهال، نفخ	برگ، ساقه، ریزوم	مرغ، شیل کبیر	۲۰
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۲ لیوان	ضماد، جو شانده	دو مشت از برگ و دانه خشک شده را در ۲ لیوان آب می‌جوشانیم آب باقی مانده به اندازه ۱ لیوان در ظرف بماند.	درمان کلیه درد و سرفه، نرم کننده سینه، درمان گلودرد	اندام هوایی، دانه	خارشتر	۲۱
تهیه غذا، تغذیه دام	خشک و تازه	روزی نصف لیوان	جو شانده، دم کردنی، خام	یک مشت از برگ و گل خشک شده آن را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم از برگ خشک شده آن برای آش به عنوان سبزی استفاده می‌شود.	درمان اسهال، نرم کننده سینه و سبزی خوراکی	اندام هوایی، میوه (دانه)	یونجه	۲۲
-	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	دم کردنی، جو شانده	دو مشت از گل خشک شده آن را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم.	درمان تب، درمان ترش و پوده معده، معده درد، درمان نفخ	گل و برگ	بومادران	۲۳

۱۸۰ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

تهیه غذا، چرای دام	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده، خشک شده	دو مشت از برگ خشک شده آن را در ۲ لیوان آب می‌جوشانیم برگ تازه یا خشک شده آن را با ماست	از بین برنده کرم، درمان اسهال، سبزی خوراکی و طعم‌دهنده غذا	سرخاشه، برگ	سلمه تره	۲۴
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۲ لیوان	جوشانده، خام	۱ مشت از برگ خشک شده را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم.	درمان چربی خون، تب بر	برگ، ریشه	کنگر صحرایی	۲۵
تهیه غذا	خشک و تازه	روزی ۲ لیوان	خام، خشک شده	گل خشک شده آن را با ماست به عنوان طعم‌دهنده مخلوط و مصرف می‌کنند.	سبزی خوراکی و طعم‌دهنده غذا	اندام هوایی، پیاز	خیارک	۲۶
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۲ لیوان	جوشانده، دم کردنی	۱ مشت از برگ خشک شده آن را با یک لیوان آب جوش دم می‌کنیم.	درمان درد عادت ماهیانه، درمان اسهال و دلپیچه، درمان دل درد	برگ، گل	چای کوهی	۲۷
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	دم کرده	۱ مشت از برگ و ساقه خشک شده را در ۱ لیوان آب دم می‌کنند و بعد از نیم ساعت استفاده می‌کنند.	درمان درد، دلپیچه و معده درد، دل درد	اندام هوایی	چشم خروس	۲۸
-	خشک و تازه	روزی یکبار	پودر	۱ مشت ریشه را پودر و آن را با ۱ لیوان آب استفاده می‌کنند.	درمان دل درد، دلپیچه، معده درد، برای دور کردن شیطان	غده یا ریزوم	باریچه	۲۹
-	خشک و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده	۱ مشت از برگ را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم.	درمان معده درد، دلپیچه، نفخ معده	برگ، گل	نجم طلائی	۳۰

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۸۱

۳۱	گز	پوست سرشاخه،	درمان سرفه و نرم کننده سینه، معده درد درمان عفونت دهان و اسهال	جوشانده را در ۲ لیوان آب می‌جوشانیم.	روزی ۲ لیوان خشک و تازه	ساخت جاروی دستی
۳۲	آفتاب پرست	گل، برگ	درمان دل درد، دل‌پیچه، معده درد درمان کلیه درد	گل آن را به صورت پودر شده با آب استفاده می‌کنند ۱ مشت از برگ و سرشاخه‌های گلدار گیاه را در ۲ لیوان آب می‌جوشانیم.	روزی ۲ لیوان خشک و تازه	-
۳۳	تلخه	ساقه، برگ، دانه	درمان قند خون، درمان معده درد، دل‌پیچه، اسهال	۳ دانه خشک شده آن را با ۱ لیوان آب مصرف می‌کنند.	روزی یکبار خشک شده	تغذیه دام
۳۴	گون	گل، برگ، ریشه	درمان دل درد و دل‌پیچه، سرماخوردگی	۲ مشت از ریشه خشک شده آن را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم، آب به اندازه ۱ لیوان در ظرف پاکی بماند.	روزی ۱ لیوان خشک شده و تازه	چرای دام
۳۵	سلمک	برگ، ساقه	سبزی خوارکی و چاشنی غذا	از برگ خشک شده آن به عنوان سبزی در آش استفاده می‌کنند.	با توجه به اندازه غذا خشک شده	چرای دام
۳۶	ورث	برگ، گل، دانه	درمان درد، اشتها آور، درمان معده درد، دل‌پیچه	۱ مشت دانه را در یک ۱ لیوان آب دم کرده و استفاده می‌کنند.	روزی ۲ لیوان خشک شده و تازه	چرای دام

۱۸۲ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

-	خشک شده و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده، دم کرده	۱ مشت دانه را در لیوان آب می‌جوشانیم.	درمان سرماخوردگی، اشتها آور، درمان سرفه	گل، برگ، دانه	قدومه	۳۷
-	خشک شده و تازه	روزی ۱ بار	ضماد، خشک شده، جوشانده، دم کردنی	۲ مشت از برگ خشک شده آن را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم.	درمان ورم و سوزش معده، نرم کننده سینه	برگ، ریشه، گل	موچه	۳۸
چرای دام	خشک شده و تازه	روزی ۲ بار	ضماد، جوشانده	نصف لیوان برگ را در ۱ دیگ آب می‌جوشانیم و بدن را با جوشانده آبکشی می‌کنیم. یا به صورت ضماد برگ خشک شده آن را با آب مخلوط و طوری که فقط خمیری شود روی پوست قرار می‌دهیم.	اشتها آور، درمان معده درد، درمان خارش و سوزش پوست	برگ، گل	توت رو باهی	۳۹
چرای دام	خشک شده و تازه	روزی ۲ لیوان	جوشانده	۱ مشت از برگ را با ۱ لیوان آب می‌جوشانیم.	درمان دل درد و ترش معده، درمان معده درد، درمان دردهای عادت ماهیانه	برگ	کلپوره	۴۰
چرای دام	خشک شده و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده، خام	۱ مشت از برگ را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم.	درمان نفخ و ترش معده، درمان اسهال و دل پیچه	گل، برگ، ریشه	شنگ	۴۱
-	خشک شده و تازه	روزی ۱ لیوان	جوشانده، دم کردنی،	۱ مشت از برگ و گل آن را با ۱	درمان درد، درمان کلیه درد	برگ، گل	زبان در قفا	۴۲

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۸۳

			ضماد	لیوان آب دم می‌کنیم.				
چرای دام	خشک شده و تازه	روزی ۲ بار	پودر	۱ مشت از میوه خشک شده آن را پودر و با آب میل می‌کنند.	درمان قند خون، اسهال، سبزی خوارکی و معطر کننده	میوه نارس، برگ	علف مار	۴۳
چرای دام	خشک شده و تازه	روزی ۱ لیوان	دم کردنی، پودر	۱ مشت از برگ را پودر کرده و با لیوان آب دم می‌کنیم.	درمان سرماخوردگی، درمان یبوست و سرفه، گلودرد	برگ، ساقه	شکر تیغال	۴۴
چرای دام	خشک شده و تازه	روزی ۱ لیوان	دم کردنی، جوشانده	برگ خشک شده آن را به اندازه ۱ مشت در ۱ لیوان آب دم می‌کنیم.	درمان درد و نفخ و سوزش معده، دل پیچه	برگ	مریم گلی	۴۵
چرای دام	خشک شده و تازه	روزی ۱ لیوان	دم کردنی، جوشانده، ضماد	۱ مشت از برگ و ساقه خشک شده آن را در ۲ لیوان آب می‌جوشانیم، آب باقی مانده به اندازه ۱ لیوان در ظرف باقی بماند.	درمان معده درد و اسهال، دل پیچه	ریشه، اندام هوایی	آویارسلا م	۴۶
-	خشک شده و تازه	روزی ۱ بار	ضماد	۱ مشت از برگ خشک شده آن را پودر و با روغن محلی مخلوط و به صورت ضماد استفاده می‌کنند.	درمان درد، درمان خارش و سوزش پوست، نرم کننده	برگ، شیره	شیرسگ	۴۷

۱۸۴ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

-	خشک شده و تازه	با توجه به اندازه ماست	خام، خشک شده	برگ و گل آن را خشک و در ماست و آش محلی به عنوان طعم دهنده استفاده می‌کنند.	هضم غذا، اشتها آور، سبزی خوراکی و معطر کننده	اندام هوایی، ریشه	سیرکوهی	۴۸
-	خشک شده و تازه	روزی ۱ لیوان	دم کردنی، جوشانده، خام	۱ مشت برگ خشک شده را در یک لیوان آب دم می‌کنیم، برگ تازه آن را نیز استفاده می‌کنیم.	درمان درد و ترش معده، درمان نفخ و اسهال، هضم غذا	برگ، ساقه، گل	پونه	۴۹
چرای دام	خشک و تازه	روزی ۲ لیوان	جوشانده، تازه، خشک شده	۱ مشت از برگ خشک شده را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم. برگ تازه را نیز به عنوان سبزی استفاده می‌کنند.	درمان معده درد و سوزش معده، درمان درد	برگ، ریشه	پنجه کلاع	۵۰
-	خشک شده و تازه	روزی ۲ بار	جوشانده، تازه	۱ مشت ریشه خشک شده را با ۲ لیوان آب می‌جوشانیم، برگ را به عنوان سبزی مصرف می‌کنند.	درمان معده درد و دل پیچه، سبزی خوراکی	برگ، دانه، ریشه	سریش	۵۱

منبع: یافته‌های میدانی

توزيع فراوانی گیاهان دارویی بر حسب اندام مصرفی

جدول ۴ نتایج به دست آمده از توزیع فراوانی گیاهان دارویی شناسایی شده در منطقه مورد مطالعه را بر اساس اندام مصرفی در ۱۰ طبقه، نشان می‌دهد. یافته‌ها حاکی از آن است که، ۷۰/۵۹ درصد از بهره‌برداران عشايري مورد مطالعه، با بيشترین فراوانی، برگ گیاهان دارویی را مورد استفاده قرار داده‌اند. همچنان، ۲۹/۴۱ درصد از گل، ۲۵/۴۹ درصد از دانه یا میوه گیاه، ۱۹/۶۱ درصد از اندام هوایی، ۱۷/۶۵ درصد از ساقه، ۱۷/۶۵ درصد از ریشه، ۷/۸۴ از سرشاخه گیاهی، ۵/۸۸ از ریزوم یا پیاز، ۱/۹۶ درصد از پوست و ۱/۹۶ درصد نیز از شیره گیاهی بهره برده‌اند.

جدول ۴- فراوانی گیاهان دارویی بر حسب اندام مصرفی

کد	اندام مصرفی	نام محلی گیاه	فرابونی	درصد فرابونی
۱	دانه / میوه	سپیخ، خاکشیر، زیره کوهی، بالنگون، نان چوج، کرماشو، خارشتر، سبیسکک، تلخک، دانارگ، کریه، علف مار، کتکتی	۱۳	۲۵/۴۹
۲	گل	بابونه، گل بیدی، قسنی، بومادرون، چای کوهی، ریش بزی، گل زر، گلک، دانارگ، کریه، شبوشک، قزنجیچ، باقمیر، کبرگ، پودینه	۱۵	۲۹/۴۱
۳	اندام هوایی	خاکشیر، شاهتره، کاکوتی، سندوم، سبیسکک، گل خیار، گل هوش، اویارسلام، سیرکوهی	۱۰	۱۹/۶۱
۴	سرشاخه	اسپند، بومادرون، سلمک، گز	۴	۷/۸۴
	برگ	زیره کوهی، بالنگون، گلپر، اسفناج کوهی، نان چوج، گل بیدی، قسنی، پیچک، آنخ، ترخ، کرماشو، پنجه کلاغ، بومادرون، سلمک، گل بپو، چای کوهی، ریش بزی، گل زر، تلخک، گلک، سلمه شتری، دانارگ، کریه، شبوشک، قزنجیچ، کلپوره، باقمیر، کبرگ، علف مار، ازبوت، هنرگ، مشیره، پودینه، پتروک، کتکتی	۳۶	۷۰/۵۹

۱۸۶ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

۱۷/۶۵	۹	زیره کوهی، اسنناج کوهی، پیچک، پیازک، پنجه کلاع، تلخک، سلمه شتری، ازبوت، پودینه	ساقه	۶
۱۷/۶۵	۹	پیازک، گل ببو، گلک، شبوشک، باقمبر، اوبارسلام، سیر کوهی، پتروک، کتکتی	ریشه	۷
۵/۸۸	۳	پنجه کلاع، گل خیار، بورووجه	ریزوم / پیاز	۸
۱/۹۶	۱		گز	۹
۱/۹۶	۱		مشیره	شیره
				۱۰

توزيع فراوانی گیاهان دارویی بر حسب نوع کاربرد

جدول ۵ نتایج به دست آمده از توزیع فراوانی گیاهان دارویی شناسایی شده در منطقه مورد مطالعه را بر اساس نوع کاربرد مصرفي در ۲۴ طبقه، نشان می‌دهد. همان‌طور که یافته‌ها نشان داد ۵۲/۹۴ درصد از بهره‌برداران عشاپری با بیشترین فراوانی از گیاهان دارویی در درمان دلدرد، دلپیچه و اسهال، استفاده کرده‌اند. به‌طوری‌که، ۵/۸۸ درصد در رفع دیابت و پایین آوردن قند خون، ۷/۸۴ درصد به عنوان تب‌بر و درمان تب، ۲۲/۵۳ درصد در درمان گلودرد و سرفه، ۱۱/۷۶ درصد در درمان سرماخوردگی، ۱۵/۶۹ درصد به عنوان نرم‌کننده سینه، ۳/۹۲ درصد به عنوان افزاینده شیر مادر، ۴۳/۱۴ درصد به عنوان رفع کتنده نفخ و دردهای معده، ۹/۸۰ درصد در درمان دلدردهای عادت ماهیانه و تنظیم آن، ۲۹/۴۱ درصد به عنوان سبزی خوارکی و چاشنی در غذا، ۳/۹۲ درصد به عنوان ضد عفونی هوای محل زندگی، ۳/۹۲ درصد در درمان عفونت‌های زنانه، ۱/۹۶ درصد در ضد عفونی چشم، ۱/۹۶ درصد به عنوان مقوی در بدن، ۱/۹۶ درصد در درمان کم‌خونی، ۳/۹۲ درصد در رفع یبوست، ۳/۹۲ درصد به عنوان ضد عفونی کتنده دهان و دردهای دندان، ۹/۸۰ درصد مسکن درد در بدن، ۵/۸۸ درصد در درمان دردهای کلیه، ۱/۹۶ درصد از بین برنده کرم و انگل در بدن، ۱/۹۶ درصد در درمان چربی بدن، ۷/۸۴ درصد

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۸۷

به عنوان اشتھا آور، ۲/۹۲ درصد در رفع بیماری‌های پوستی و ۳/۹۲ درصد نیز در بالا بردن هضم غذا، مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

جدول ۵- توزیع فراوانی گیاهان دارویی بر حسب نوع کاربرد

کد	نوع کاربرد	نام محلی گیاهان دارویی	فراوازی	درصد فراوانی
۱	رفع دیابت و پایین آوردن قند خون	سپنج، تلخه، علف مار	۳	۵/۸۸
۲	تب بر و درمان تب	شاه ترہ، بومادرون، گل بپو	۳	۵/۸۸
۳	درمان گلودرد و سرفه	خاکشیر، ملنگون، کاکوتی، نان چوج، گل بیدی، آنخ، خارشتر، گر، کریه، ازبوت، گلک	۱۱	۲۱/۵۶
۴	درمان سرماخوردگی	گل بیدی، آنخ، گلک، کریه، زبوت	۵	۹/۸
۵	نرم کننده سینه	خاکشیر، ملنگون، کاکوتی، خارشتر، سبیسکک، گر، شبوشک	۷	۱۳/۷۲
۶	درمان دل درد و دل پیچه و اسهال	بومادرون، شاه ترہ، کاکوتی، گلپر، پیچک، ترخ، پنجه کلاع، چای کوهی، گل هوش، بورو جه، ریش بزی، گل زر، تلخه، دانارگ، باقمبر، هنگ، اویارسلام، کتکتی، زیره کوهی، گل بیدی، کلپوره، سندوم، سبیسکک، سلمه، گز، پودینه	۲۷	۵۲/۹۴
۷	زیاد کننده شیر مادر	بومادرون، زیره کوهی	۲	۳/۹۲

۱۸۸ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

۴۳/۱۴	۲۲	بومادرون، گلپر، قسنی، سندوم، آنخ، پنجه کلانغ، بومادرون، گل هوش، بوروچه، ریش بزی، گز، تلخه، دانارگ، قزبیچ، شبوشک، کلپوره، باقیبر، هنرگ، اویارسلام، پودینه، پتروک، کتکتی	رفع نفخ و دردهای معده	۸
۹/۸۰	۵	بومادرون، زیره کوهی، آنخ، چای کوهی، کلپوره	درمان دلدردهای عادت ماهیانه و تنظیم آن	۹
۲۹/۴۱	۱۵	بومادرون، اسفناج کوهی، پیازک، سبیسکک، سلمه، گل خیار، سلمه شتری، علف مار، سیر کوهی، کتکتی، خاکشیر، زیره کوهی، ملنگون، کاکوتی، آنخ	سبزی خوارکی و چاشنی در غذا	۱۰
۳/۹۲	۲	اسپند، گلپر	ضد عفونی هوای محل زندگی	۱۱
۳/۹۲	۲	زیره کوهی، نان چوج	درمان عفونت‌های زنانه	۱۲
۱/۹۶	۱	ملنگون	ضد عفونی چشم	۱۳
۱/۹۶	۱	اسفناج کوهی	مقوی بدن	۱۴
۱/۹۶	۱	اسفناج کوهی	درمان کم خونی	۱۵
۳/۹۲	۲	پیچک، ازبوت	درمان	۱

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۸۹

			بیوست	۶
۳/۹۲	۲	کرماشو، گز	ضد عفونی دهان و دردهای دندان	۱ ۷
۹/۸۰	۵	کرماشو، گل هوش، کبرگ، مشیره، پتروک	مسکن درد در بدن	۱ ۸
۵/۸۸	۳	خارشتر، گل زر، کبرگ	درمان دردهای کلیه	۱ ۹
۱/۹۶	۱	سلمه	از بین برند کرم و انگل در بدن	۲ ۰
۱/۹۶	۱	گل پپو	درمان چربی خون	۲ ۱
۷/۸۴	۴	دانارگ، کریه، قزنيچ، سیر کوهی	اشتها آور	۲ ۲
۳/۹۲	۲	قرزنيچ، مشیره	رفع بیماری های پوستی	۲ ۳
۳/۹۲	۲	سیر کوهی، پودینه	بالا بردن هضم غذا	۲ ۴

تجزیه و تحلیل شاخص‌های گیاهان دارویی تحقیق

نتایج به دست آمده در جدول ۶ نشان می‌دهد که گونه گیاهی زیره سیاه با شش نوع کاربرد و گونه‌های گز، آویشن و بومادران هر کدام با پنج نوع کاربرد دارویی، پر کاربردترین گونه‌های گیاهی معرفی شده‌اند. یافته‌ها حاکی از آن است که، گونه گیاهی

۱۹۰ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

پنیرک با بیشترین فراوانی ثبت، بالاترین تکرار را در بین مصاحبہ‌شوندگان داشته است. به طوری که با ۲۳/۳۳ درصد، بیشترین درصد فراوانی ثبت را به خود اختصاص داده است. همان‌طور که یافته‌ها نشان می‌دهد، دو گونه آویشن و زیره سیاه هر کدام با مقدار عددی ۰/۶۶، بیشترین ارزش استفاده را نسبت به سایر گیاهان داشته‌اند.

جدول ۶- شاخص‌های دانش بومی گیاهان دارویی منطقه مورد مطالعه

ردیف.	نام فارسی گیاهان دارویی	تعداد کاربرد	فرآوازه‌ی ثبت	فرآوانی نسبی ثبت	درصد فراوانی ثبت	ارزش استفاده
۱	اسپند	۳	۵	/۱۶۶۶ .	۱۶/۶۶	۰/۳۸
۲	بابونه	۴	۵	/۱۶۶۶ .	۱۶/۶۶	۰/۴۴
۳	بومادران	۵	۴	/۱۳۳۳ .	۱۳/۳۳	۰/۵۷
۴	خاکشیر	۴	۶	/۲۰۰۰ .	۲۰	۰/۴۸
۵	زیره سیاه	۶	۶	/۲۰۰۰ .	۲۰	۰/۶۶
۶	شاهتره	۲	۶	/۲۰۰۰ .	۲۰	۰/۲۷
۷	بالنگو	۴	۶	/۲۰۰۰ .	۲۰	۰/۶۲
۸	کاکوتی	۴	۵	/۱۶۶۶ .	۱۶/۶۶	۰/۴۹

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۹۱

۰/۲۹	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	گلپر	۹
۰/۳۲	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	اسفناج	۱۰
۰/۴۲	۲۳/۳۳	/۲۳۳۳ .	۷	۲	پنیرک	۱۱
۰/۲۵	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	خرگوشک	۱۲
۰/۲۴	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۲	هفت بند	۱۳
۰/۲۱	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۲	پیچک	۱۴
۰/۲۴	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۲	علف پشمکی	۱۵
۰/۶۶	۲۰	/۲۰۰۰ .	۶	۵	آویشن	۱۶
۰/۱۵	۱۶/۶۶	/۱۶۶۶ .	۵	۱	درمنه کوهی	۱۷
۰/۱۵	۱۶/۶۶	/۱۶۶۶ .	۵	۱	پیازکوهی	۱۸
۰/۳۱	۱۶/۶۶	/۱۶۶۶ .	۵	۳	بنگ دانه	۱۹
۰/۱۸	۱۵	/۱۵۰۰ .	۳	۲	مرغ، شیل کبیر	۲۰
۰/۳۲	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳	۴	۳	خارشتر	۲۱

۱۹۲ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، سال چهارم، شماره ۷، بهار و تابستان ۱۳۹۶

		.				
۰/۱۹	۱۵	/۱۵۰۰ .	۳	۳	یونجه	۲۲
۰/۳۶	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	بومادران	۲۳
۰/۳۲	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	سلمه تره	۲۴
۰/۲۱	۱۶/۶۶	/۱۶۶۶ .	۵	۲	کنگر صحرايى	۲۵
۰/۱۲	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۱	خيارك	۲۶
۰/۲۴	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۲	چاي کوهى	۲۷
۰/۲۹	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	چشم خروس	۲۸
۰/۳۰	۱۶/۶۶	/۱۶۶۶ .	۵	۲	باريجه	۲۹
۰/۳۲	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	نجم طلائى	۳۰
۰/۳۹	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۵	گز	۳۱
۰/۲۴	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۲	آفتاب پرست	۳۲
۰/۵۲	۲۰	/۲۰۰۰ .	۶	۳	تلخه	۳۳

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۹۳

۰/۲۹	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	گون	۳۴
۰/۱۲	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۱	سلمک	۳۵
۰/۳۲	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۴	ورث	۳۶
۰/۱۰	۱۵	/۱۵۰۰ .	۳	۳	قدومه	۳۷
۰/۱۰	۱۵	/۱۵۰۰ .	۳	۲	موچه	۳۸
۰/۲۹	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	توت روپاہی	۳۹
۰/۵۲	۲۰	/۲۰۰۰ .	۶	۳	کلپوره	۴۰
۰/۲۱	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۲	شنگ	۴۱
۰/۱۰	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۲	زبان در قفا	۴۲
۰/۲۷	۱۶/۶۶	/۱۶۶۶ .	۵	۲	علف مار	۴۳
۰/۳۵	۱۶/۶۶	/۱۶۶۶ .	۵	۳	شکر تیغال	۴۴
۰/۲۴	۱۶/۶۶	/۱۶۶۶ .	۵	۲	مریم گلی	۴۵
۰/۱۲	۱۵	/۱۵۰۰	۳	۲	آویارسلام	۴۶

		.				
۰/۲۱	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۲	شیرسگ	۴۷
۰/۳۶	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	سیرکوهی	۴۸
۰/۳۶	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	پونه	۴۹
۰/۱۸	۱۵	/۱۵۰۰ .	۳	۲	پنجه کلاغ	۵۰
۰/۳۲	۱۳/۳۳	/۱۳۳۳ .	۴	۳	سریش	۵۱

بحث و نتیجه‌گیری

۵۱ گونه گیاهی دارویی شناسایی شده متعلق به ۲۶ تیره گیاهی است که، پر جمعیت‌ترین خانواده گیاهی خانواده نعنایان (Lamiaceae) و خانواده کاسنی (Asteraceae) که هر کدام به ترتیب دارای هفت و شش گونه می‌باشند و پس از آن به ترتیب، خانواده سوسنیان (Liliaceae) با چهار گونه و همچنین گندمیان (Poaceae)، شب‌بویان (Brassicaceae)، اسفناجیان (Chenopodiaceae) و چتریان (Apiaceae) هر کدام با سه گونه در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند. یافته‌ها حاکی از آن است که دو جنس گیاهی دارای تکرار در منطقه مورد مطالعه بومادران (Achillea) و پیاز (Allium) بودند که با نتایج تحقیقات اتنوبوتانی گیاهان دارویی سجادی و همکاران (۱۳۹۰) و اهوازی و همکاران (۱۳۸۶) نشان داد که خانواده‌های نعنایان بیشترین سهم را در گیاهان دارویی بررسی شده داشتند که دارای کاربرد محلی و سنتی بودند. در همین راستا، تبدیل جلیلیان (۱۳۹۴) تعداد ۵۶ گونه گیاهی متعلق به ۲۴ خانواده و ۴۸ جنس که در منطقه

مصارف سنتی دارویی داشتند، را شناسایی کردند که خانواده نعنایان (Lamiaceae) با داشتن ۱۰ جنس و ۱۲ گونه از نظر فراوانی تعداد جنس و گونه بزرگ‌ترین خانواده در این منطقه بودند و سپس خانواده کاسنی‌ها (Asteraceae) در رده‌بندی بعدی قرار گرفتند. همسو با این تحقیق ذوالفاری و همکاران (۱۳۹۱) و حمزه و همکاران (۱۳۸۹) و مردانی‌نژاد و وزیرپور (۱۳۹۱) و دهکردی و همکاران (۱۳۹۴) در بررسی‌های شان نشان می‌دهند که خانواده نعنایان (Lamiaceae) دارای پرجمعیت‌ترین تعداد گونه و پرکاربردترین خانواده می‌باشند. در این تحقیق از برخی گونه‌های ۴۰ تیره مورد استفاده، گونه‌های ۳۳ تیره قابلیت جمع‌آوری در منطقه اجرا را داشتند که تیره‌های نعناعیان Asteraceae و ستاره‌آسا Lamiaceae هر تیره به ترتیب نه و هشت گونه، گل سرخ Papilionaceae با شش گونه و تیره‌های پروانه آسا، چتریان و شب بو، Rosaceae با پنج گونه به عنوان بیشترین تیره‌های مورد Apiaceae و Brassicaceae هر یک با استفاده هستند.

توزیع فراوانی گیاهان دارویی شناسایی شده در منطقه مورد مطالعه بر اساس نوع کاربرد مصرفی در ۲۴ طبقه نشان داد که ۵۲/۹۴ درصد از بهره‌برداران عشايری با بیشترین فراوانی از گیاهان دارویی مانند بومادرون، شاهتره و کاکوتی در درمان دلدرد، دلپیچه و اسهال، ۴۳/۱۴ درصد از گیاهان مورد استفاده مانند قسنی، آنخ و سندوم به عنوان رفع کننده نفخ و دردهای معده و ۲۳/۵۳ درصد از گیاهان ملنگون، خاکشیر و گل بیدی در درمان گلودرد و سرفه استفاده می‌کردند که با نتایج تحقیق زیرایی و همکاران (۱۳۹۴) با عنوان بررسی انتوفارماکولوژی گیاهان دارویی جلگه دشتستان در استان بوشهر که ۱۳۱ گیاه دارویی مربوط به ۶۲ خانواده شناسایی شد و رایج‌ترین استفاده دارویی گیاهان در این منطقه به ترتیب برای درمان بیمارهای گوارشی اعلام نمودند همخوانی دارد. تحقیق مردانی‌نژاد و وزیرپور (۱۳۹۱) در بررسی انتوبوتانی گیاهان دارویی توسط مردم مبارکه (اصفهان) نشان دادند که گونه پونه برای رفع نفخ معده، گونه آویشن، برای رفع دلدرد، گونه بومادران برای رفع دلدرد، گونه بابونه برای

رفع نفع، و گونه خارشتر برای دل درد بیشترین کاربرد محلی را داشتند که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد. نتایج تحقیق سجادی و همکاران (۱۳۹۵) و اورست و ازترک (۲۰۰۵) کاربرد گیاهان دارویی در منطقه فریدون‌شهر مبنی بر بیشترین مصرف دارویی برای درمان بیماری‌های گوارشی همسو با نتایج تحقیق حاضر است. مصدق و همکاران (۲۰۱۲) در بررسی اتنوبوتانی گیاهان دارویی استان کهگیلویه و بویراحمد نیز اظهار داشتند که بیشترین گیاهان دارویی به ترتیب در زمینه اختلالات گوارشی استفاده می‌شدند. زرگری (۱۳۷۳) و افشار (۱۳۷۰) عباسی و همکاران (۱۳۹۱) گیاه پیچک را مسهل معرفی کردند که عشاير منطقه نیز به همین منظور از این گیاه به صورت محلی استفاده دارویی می‌کردند. عشاير منطقه از گیاه پنیرک برای درمان عفونت بدن، درمان سرفه و گلودرد استفاده می‌کردند که با نتایج رستگار و همکاران در مطالعه اتنوفارموکولوزی گیاهان بومی رودخانه حله استان بوشهر مبنی بر درمان سینه‌درد و عفونت‌های تنفسی توسط این گیاه همخوانی دارد.

منابع

- ایران منش، محبوبه؛ نجفی، شهلا؛ یوسفی، مهدی. (۱۳۸۹). بررسی اتنوبوتانی گیاهان دارویی منطقه‌ی سیستان، *فصلنامه داروهای گیاهی*. پیش شماره ۲.
- تبد، محمدعارف؛ جلیلیان، نسترن. (۱۳۹۴). مطالعه اتنوبوتانیکی گیاهان دارویی منطقه زریوار شهرستان مریوان، *فصلنامه گیاهان دارویی*. سال ۴، دوره ۲، شماره ۵۴.
- خدایاری، حامد؛ امانی، شهریار؛ امیری، حمزه. (۱۳۹۳). اتنوبوتانی گیاهان دارویی شمال شرق استان خوزستان، *فصلنامه اکوفیتوشیمی گیاهان دارویی*. سال ۲، شماره ۴.

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۹۷

- دولتخواهی، مهدی؛ قربانی نهوجی، مجید؛ مهرآفرین، علی؛ امینی نژاد، غلامرضا؛ دولتخواهی، علی. (۱۳۹۱). مطالعه اتنوبوتانیکی گیاهان دارویی شهرستان کازرون: شناسایی، پراکنش و مصارف سنتی، *فصلنامه گیاهان دارویی*. سال ۱۱، دوره ۲، شماره ۴۲.

- دولتخواهی، مهدی؛ قربانی نهوجی، مجید. (۱۳۹۲). معرفی گیاهان دارویی پرمصرف شهرستان دشتستان در استان بوشهر با تأکید بر کاربرد سنتی، *فصلنامه گیاهان دارویی*. سال ۱۲، دوره ۲، شماره ۶۶.

- دولتخواهی، مهدی؛ نبی‌پور، ایرج. (۱۳۹۳). بررسی اتنوبوتانی گیاهان دارویی حوزه آبریز شمال شرقی خلیج فارس، *فصلنامه گیاهان دارویی*. سال ۱۳، دوره ۲، شماره مسلسل ۵۰.

- زیرایی، محمدعلی؛ ارشدی، سمیرا؛ دولتخواهی، مهدی؛ دارابی، حسین؛ نبی‌پور، ایرج. (۱۳۹۴). اتنوفارماکولوژی گیاهان دارویی جلدگه دشتستان در منطقه زیرراه (توز) استان بوشهر، *دوماهنامه طب جنوب*. سال ۱۸، شماره ۴.

- سجادی، سیدابراهیم؛ بتولی، حسین؛ قنبری، علی. (۱۳۹۰). جمع آوری بررسی مصارف سنتی منتخبی از گیاهان شهرستان کاشان، *مجله طب سنتی اسلام و ایران*. سال ۲، شماره ۱.

- شریفی فر، فریبا؛ کوهپایه، عابد؛ متقی، محمدمهری؛ امیرخسروی، آرزو؛ پورمحسنی نسب، الهام؛ خداشناس، منصوره. (۱۳۸۹). بررسی اتنوبوتانی گیاهان دارویی شهرستان سیرجان استان کرمان، *فصلنامه گیاهان دارویی*. پیش شماره ۳.

- علوی، ذکریا؛ ربیعی، الهه؛ سعیدی گرافانی، حمیدرضا؛ قوردویی میلان، قهرمان. (۱۳۹۰). استفاده سنتی و بومی از گیاهان دارویی در شمال کشور (مطالعه موردي: سری ۸۱ و ۸۳ طرح جنگلداری اداره کل منابع طبیعی مازندران ° ساری)، *فصلنامه داروهای گیاهی*. سال ۲، شماره ۲.

– فروزه، محمد رحیم؛ حشمی، غلامعلی؛ بارانی، حسین. (۱۳۹۳). جمع آوری و بررسی اتنوبوتانی منتخبی از گیاهان استان کهگیلویه و بویر احمد، مجله طب سنتی اسلام و ایران. سال ۵، شماره ۲.

– قلی پور، عباس؛ قربانی نهوجی، مجید؛ رسولی، نسیم؛ حبیبی، میثم. (۱۳۹۳). مطالعه اتنوبوتانیکی گیاهان دارویی دهستان زارم رود نکا (استان مازندران)، فصلنامه گیاهان دارویی. سال ۱۳، دوره ۴، شماره ۵۲.

– مردانی نژاد، شاهین؛ وزیرپور، منصوره. (۱۳۹۱). اتنوبوتانی گیاهان دارویی توسط مردم مبارکه (اصفهان)، فصلنامه گیاهان دارویی. سال ۳، شماره ۲.

– ملتی، هاجر؛ کافی، محمد؛ ملتی، فریدون؛ نجفی، فرزاد. (۲۰۱۳). مروری گونه پونه‌سای برگدار (*Nepeta bracteata* Benth) و بررسی اتنوبوتانی آن در چند شهرستان استان خراسان رضوی، فصلنامه داروهای گیاهی. سال ۳، شماره ۴.

- Ajibesin, kola K., Ekpo, Benjamin A., Bala, Danladi N., Essien, Ettiene E.,and Adesanya, Saburi A. (2008). Ethnobotanical survey of Akwa Ibom State of Nigeria, *Journal of Ethnopharmacology*. 115,408-387.
- Alam, Naveed. Shinwari, Muhammad Ilyas. Ullah, Zahid. (2011). Indigenous knowledge of medicinal plants of Chaghcharzai valley, district Buner, Pakistan, *Pakistan Jurnal of Botany*. 43, 2, 773-780.
- Amiri, Mohammad Sadegh. Joharchi, Mohammad Reza. (2013). Ethnobotanical investigation of traditional medicinal plants commercialized in the markets of Mashhad, Iran, *Avicenna Journal of Phytomedicine*. 3, 3, 254-271.
- Azizi, Hejraneh. Keshavarzi, Maryam. (2015). Ethnobotanical study of medicinal plants of Sardasht, Western Azerbaijan, northwestern Iran. *Journal of Herbal Drugs*. 6, 2, 113-119.

دانش بومی گیاهان دارویی از دیدگاه بهره‌برداران ... ۱۹۹

- Camejo-Rodrigues, Joana. Ascensão, Lia. Bonet, M. Àngels. Vallès, Joan. (2003). An ethnobotanical study of medicinal and aromatic plants in the Natural Park of Serra de São Mamede (Portugal), *Journal of Ethnopharmacology*. 89, 2-3, 199° 209.
- Everest, Ayse. Ozturk, Eesin. (2005). Focusing on the ethnobotanical uses of plants in Mersin and Adanaprovinces (Turkey), *Journal of Ethnobiology and Ethnomedicine*.1, 1-6.
- Giday, Mirutse. Asfaw, Zemedé. Elmquist, Thomas. Woldu, Zerihun. (2003). An ethnobotanical study of medicinal plants used by the Zay people in Ethiopia, *Journal of Ethnopharmacology*. 85, 1, 43° 52.
- Hailemariam Bekalo, Tesfaye. Demissew Woodmatas, Sebsebe. Asfaw Woldemariam, Zemedé. (2009). An ethnobotanical study of medicinal plants used by local people in the lowlands of Konta Special Woreda, southern nations, nationalities and peoples regional state, Ethiopia, *Journal of Ethnobiology and Ethnomedicine*.5, 1-26.
- Lulekal, Ermias. Kelbessa, Ensermu. Bekele, Tamrat. Yineger, Haile. (2008). An ethnobotanical study of medicinal plants in Mana Angetu District, southeastern Ethiopia, *Journal of Ethnobiology and Ethnomedicine*. 4, 1-10.
- Macia, Manuel. Garcia, Emilia. Vidaurre, Prem. (2005). An ethnobotanical survey of medicinal plants commercialized in the markets of La Paz and El Alto, Bolivia, *Journal of Ethnopharmacology*. 97, 337-350.
- Mahmood, Aqeel. Mahmood, Aqeel. Malik, Raifat. (2012). Indigenous knowledge of medicinal plants from Leepa valley, Azad Jammu and Kashmir, Pakistan, *Journal of Ethnopharmacology*. 143, 338° 346.
- Mahmoud, Tamer. Gairola, Sanjay. (2013). Traditional knowledge and use of medicinal plants in the Eastern desert of Egypt: a case study

from Wadi El-Gemal national park, *Journal of Medicinal Plants Studies*. 1, 6, 10-17.

- Mahwasane, S.T. Middleton, Linda. Boaduo, Nana. (2013). An ethnobotanical survey of indigenous knowledge on medicinal plants used by the traditional healers of the Lwamondo area, Limpopo province, South Africa, *South African Journal of Botany*. 88, 69-75.
- Mesfin, Kalayu. Tekle, Girmay. Tesfay, Teklemichael. (2013). Assessment of threatening factors of medicinal plant species in Samre district, South-Eastern Tigray, Northern Ethiopia, *Journal of Medicinal Plants Studies*. 1, 4, 38-42.
- Pandikumar, Perumal. Chellappandian, Muthiah. Mutheeswaran, Subramanian. Ignacimuthu, Savarimuthu. (2010). Consensus of local knowledge on medicinal plants among traditional healers in Mayiladumparai block of Theni District, Tamil Nadu, India, *Journal of Ethnopharmacology*. 134, 2, 354° 362.
- Panghal, Manju. Arya, Vedpriya. Yadav, Sanjay. Kumar, Sunil. Yadav, Jaya Parkash. (2010). Indigenous knowledge of medicinal plants used by Saperas community of Khetawas, Jhajjar District, Haryana, India, *Journal of Ethnobiology and Ethnomedicine*, 6, 4, 1-11.
- Parsaei, Pouya. Bahmani, Mahmoud. Naghdi, Nasser. Asadi-Samani, Majid. Rafieian-Kopaei, Mahmoud. (2016). *The most important medicinal plants effective on constipation by the ethnobotanical documents in Iran*, Der Pharmacia Lettre. 8, 2, 188-194.
- Rahmatullah, Muhammed. Ahmed, Nasir. Bhuiyan, Zobaer Ahmed. Israt Jahan. Rownak, Jahan. (2010). A survey of medicinal plants used by folk medicinal practitioners in two villages of Tangail district,

Bangladesh, *American-Eurasian Journal of Sustainable Agriculture*.

4, 3, 357-362.

- Rajaei, Peyman. Mohamadi, Neda. (2012). Ethnobotanical Study of Medicinal Plants of Hezar Mountain Allocated in South East of Iran, *Iranian Journal of Pharmaceutical Research*. 11, 4, 1153-1167.
- Shyma, T.B., and Devi Prasad, A.G. (2012). Traditional use of medicinal plants and its status among the tribes in mananthavady of wayanad district, Kerala, *World Research Journal of Medicinal and Aromatic Plants*. 1, 2, 22-26.
- Teklehaymanot, Tilahun. Giday, Mirutse. Medhin, Girmay. Mekonnen, Yelamtsehay. (2007). Knowledge and use of medicinal plants by people around Debre Libanos monastery in Ethiopia, *Journal of Ethnopharmacology*. 111, 2, 271° 283.
- Uprety, Yadav. Asselin, Hugo. Dhakal, Archana. Julien, Nancy. (2012). Traditional use of medicinal plants in the boreal forest of Canada: review and perspectives, *Journal of Ethnobiology and Ethnomedicine*. 8, 7, 1-14.
- Yirga, Gidey. (2010). Assessment of indigenous knowledge of medicinal plants in central zone of Tigray, Northern Ethiopia, *African Journal of Plant Science*. 4, 1, 006-011.